

let derom, men desværre vide vi, at alle den Slags Revisionsarbejder eller den Slags Foranstaltninger ville fordrø meget lang Tid, inden de kunne blive gennemførte, saa at, om der end begyndes derpaa om 5 Aar, turde det være ubestemt, hvor hurtig man vil kunne faae det sat igjennem. Vi have jo seet, at Hærloven og Flaadeloven bevæge sig her i Salen paa femte Aar, altsaa er det rimeligt, at det Samme vil ske med Forslag om Kjøbenhavns Befæstning, men da disse Spørgsmaal staa i saa nær Forbindelse med Hærens Organisation, kan jeg ikke se Andet, end at det vilde være en ligefrem Ulykke for Hæren, dersom vi atter skulde opleve en lignende sørgelig Tilstand om 5 Aar, som Hæren har haft i de 4 Aar, da den har haft Revisionen svævende over Hovedet, og da man fra Regjeringens Side har været nødsaget til at paavise Manglerne for hele Landet, men Intet har opnaaet for at kunne faae dem afhjulpne, og da Individernes Stilling har været saa trykket, som den med Nødvendighed maatte være og vil være endnu i en Tid, da man kan sige, at baade for Hærens og for dens Personales Vedkommende veed man ikke, om de ere kjøbte eller solgte. Derfor kan jeg kun tænke mig, at de eneste Grunde, der have været bestemte for den ærede Minister, have været økonomiske Grunde. Da vi jo ikke med stor Hurtighed bevilge de Midler, der forlanges af de militære Ministre, opleve vi det Forhold, at medens vi kunde have faaet forskellige Arbejder udførte, forskellige Kanoner anskaffede for flere Aar tilbage for omtrent den halve Pris mod nu, er nu Alt steget, og det er en af de medvirkende Grunde til, at den ærede Minister er kommen til større Beløb uden at omfatte alle de forskellige nødvendige Foranstaltninger. Men jeg kan i denne Henseende ikke Andet end gjøre en Henstilling til den høitærede Minister og til den høie Regjering. Om jeg end tilfulde kan forstaa og billige, at den ikke kan gaa ind paa den Tanke at knytte Forsvarslovens Krafttræden til en Betingelse om en ekstraordinær Skat, saa vil jeg dog henstille, om den ikke skulde være tilbøielig til at overveie, om det ikke vilde være klogt ogfaa fra dens Standpunkt og fra det Forsvarsstandpunkt, som den omfatter med saa megen Interesse, og med Hensyn til hvilket det kun har kunnet gjøre et godt og glædeligt Indtryk at høre det varme og kraftige Ord, hvormed Regjeringens høie Chef omtalte det forleden, om Regjeringen ikke væsentlig vilde støtte baade sin og Forsvarshagens Stilling ved at forlange det, som den overhovedet anser nødvendigt, og da det ikke vil kunne anskaffes for de ordinære Midler, om den saa ikke af eget Initiativ vil tage Spørgsmaalet om ekstraordinære Midlers delvise Tilveiebringelse under Overveielse. Jeg henstiller dette saa meget mere, som det ganske vist maa erkjendes, at ingen Regjering bedre end den nuværende vil være i Stand til at bane et saadant Forslag Vej ogsaa paa de andre Steder, hvor det skal bringes frem, og som vistnok ogsaa

den høie Regjering maa erkjende, at, dersom Folke-thinget atter skulde udtale sig for et saadant Ønske, da maa det for Regjeringen kunne betragtes som en Tillid til, at Enhver er overbevist om, at den vil vide at træffe den bedste og retfærdigste Fordeling. Jeg venter selvfølgelig ikke noget Svar paa et saadant Spørgsmaal nu af den høitærede Minister. Jeg kan tilfulde forstaa, at han ikke paa Sagens nuværende Trin vil kunne udtale sig videre derom; men jeg tillader mig at henstille ogsaa denne Tanke til den høitærede Ministers Overveielse.

Winther: Jeg vil kun med Hensyn til dette Skrifts Paalidelighed bemærke, at det er Noget, jeg ikke har mindste Ide om; jeg har faaet dette Skrift foræret af de uæventede Udgivere, med Hensyn til hvilke jeg ikke veed det mindste om, hvem de ere. Dette vil jeg bestemt udhæve her. For saa vidt der i Øvrigt skulde være Breve med saadanne Mangler i, som ansøgt, vil jeg henstille til den ærede Taler, der siger, at han er i Besiddelse af disse Breve, om han saa ikke, siden han omtalte den Aføde med saa stor Pietet, vil offentliggjøre dem saadanne, som de ere, for at de apokryfe Breve kunne falde bort som upaalidelige. Jeg vil nu sige, at naar den Aføde ikke selv har ønsket, at disse Breve skulde offentliggøres, er der jo noget besynderligt i, at Andre offentliggjøre dem; men i ethvert Fald burde man forvisse sig om, at de ere ægte. Jeg vil tillade mig at henstille det til det ærede Medlem, siden det er kommet frem her under en offentlig Debat, om han ikke netop af Hensyn til den Aføde vil foretage et saadant Skridt, for at de urigtige Forestillinger kunne blive borttagne. Jeg skal i Øvrigt her sige, at det Hovedpunkt, jeg har omtalt, ikke er apokryft. Det veed jeg Bækked om, thi det staa i det Blad, jeg udgiver; derfor veed jeg, at det er rigtigt, at den hele Befæstningsplan, som Regjeringen i flere Aar i Træk er fremkommen med, har den nævnte Mand betragtet som Begyndelsen til Danmarks Væling. Dette er Noget, der ikke er opokryft, det vil jeg dog tillade mig at fremhæve. Der er en Bemærkning fra den ærede sidste Taler, som foranlediger mig til endnu en Udtalelse. Det ærede Medlem tror jo, at Regjeringen ikke skulde blive staaende ved de Fordringer, den her har gjort, men den skulde endogsaa være gaaet videre. Det forekommer nu mig, og det forekommer nu mange flere end mig, at det, der er forlangt, er noget aldeles Overdrevent i Forhold til vort Lands virkelige Gyne. Jeg vilde finde det uforsvarligt, om man med en Folkerepresentation, der ikke er valgt netop til at afgjøre dette Spørgsmaal, der tillige er et saadant, som efter Nogle Mening er Begyndelsen til Rigets Opløsning, gif ind paa at afgjøre det, før Folket er blevet